

גילוי קנה: הזמנה לחוות אהבה

בפוסט זה בבלוג, אני רוצה לעודד אתכם להשתתף בכנס Adizes הבינלאומי בקנה, הודו, בין התאריכים 21 עד 25 באוקטובר.

עד כה, בכל כחמישים הכנסים שקיימנו, מעולם לא כתבתי הודעה המעודדת את החברים להשתתף. זה מיוחד, והנה למה.

על מה זה Adize? המהות. לא המכניקה.

האנושות התחילה כשימפנזים. החזק ביותר היה המנהיג. ואז הפכנו לחברה נוודית. הצייד החזק ביותר היה המנהיג. ואז חברה חקלאית. האדם שהיה לו הכי הרבה רכוש, בכבשים או באדמה, היה המנהיג. מכנה משותף: שריר, כוח והחזקה.

ואז הגיעה המהפכה התעשייתית, והמוח הפך למשתנה הקריטי להצלחה—לתכנון, לארגון ולנהל תקציבים, אנשים וכו'. הצלחה התבססה על כוח, שרירים ומוח.

כיום, אנחנו חיים בחברה פוסט-תעשייתית שבה המוח משחק את התפקיד הדומיננטי. עבודה שדורשת כוח — עבודה ידנית — אנו מעבירים החוצה למדינות מתפתחות. היום, הכוח נמצא במוח. החברה הגדולה ביותר בתעשיית האירוח אינה מחזיקה אפילו מלון אחד. כל מה שיש להם זה מחשבים, מידע וידע לנהל אותו. אני מתכוון ל-Airbnb. אותו הדבר נכון לגבי חברת התחבורה הגדולה בעולם — אובר.

אבל המוח בדרך החוצה, מוחלף בבינה מלאכותית ומחשוב קוונטי.

אז מה העתיד? הלב.

חברות שמנוהלות לפי ערכים. ברחמים. באהבה.

אם האנושות לא מפתחת אהבה ולב, אז גרמניה הנאצית לא הייתה תאונה בהיסטוריה של האנושות. היה לו מוח ושרירים, אבל לא הלב. אם לא נלמד לנהל בלב, גרמניה הנאצית רק הציגה את עתידנו. אנחנו צריכים ללמוד איך לנהל באהבה ובלב—לא רק במוח או בעומק הכיסים שאנחנו רוצים למלא. ומהו הלב? מהי אהבה, אם לא כבוד הדדי ואמון בשילוב עם חמלה? זו האינטגרציה הכנה שארגונים נוכחיים—ויותר ויותר, עתידיים—יזדקקו לה.

ככל שהשינוי מואץ, הוא גורם להתפרקות ארגונית. תפקידנו הוא למוסד תהליכים ומערכות של אינטגרציה מתמשכת, המבוססות על תרבות של אמון וכבוד הדדי. וזה נעשה לא רק עם המוח שלנו, אלא גם עם הלב שלנו.

מתודולוגיית האדיז מצטיינת בפיתוח כבוד הדדי. אנחנו בתהליך של למידה כיצד לפתח אמון הדדי. חמלה ואהבה—זה לזה, ללקוחותינו, למוצרים ולשירותים שלנו, ולמען העולם שבו אנו חיים—הן מה שעלינו לפתח אם אנו רוצים להוביל את השינויים שהאנושות זקוקה להם עכשיו.

קנה, המרכז הגלובלי למדיטציית הלב-תפולס, מלמד כיצד לפתוח את הלב שלנו ולתרגל אהבה דרך מדיטציה.

אם קראת את סיפור חיי ב'נגן האקורדיון', אתה יודע שכל חיי נאבקתי עם המושג והפרקטיקה של אהבה. זה השתנה כשלמדתי בקנה. שם פתחתי את ליבי בפעם הראשונה, ובכל פעם שביקרתי, למדתי יותר על איך להרגיש. איך לאהוב. חוויתי אהבה, והיא פתחה לי את הלב.

אני לא מכיר אף אחד שביקר בקנה ולא יצא עם תובנות על החיים שהעשירו אותו.

זה היה החלום שלי אם סשנים של אדיז—במקום להתחיל או לסיים ב"איך אתה מרגיש?", שאני מוצא יותר ויותר אנשים עונים לו בלי רגש אמיתי—יכללו מדיטציה של עשר דקות המתמקדת בלב. זה יעזור לחזק את מה שאנו מלמדים ומטיפים על אמון וכבוד הדדי.

אני יודע שזה טיול ארוך, אבל תאמינו לי, זו תהיה חוויה ייחודית לכל מי שיגיע.

תחוה איך האהבה עובדת. המקום בנוי באהבה, מנוהל באהבה, ותרגישו זאת בכל עץ, בכל פרח, ובאופן שבו התושבים מקבלים אותנו.

קנה הוא מה שהעולם צריך להיות.

אז בוא. אל תפספסו את זה. תאמין לי, זה שווה את המסע.

באהבה

איצ'אק אדיז